

**VERSLAG VAN DE GEMEENTEMIDDAG VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE RIJNSBURG, GEHOUDEN OP 12 MAART 2019
“Doopvormen”**

1. Opening door de preses van de kerkenraad

Preses Jeroen Ravensbergen opent de bijeenkomst, waar ongeveer 40 mensen aanwezig zijn. Er wordt begonnen met het gezamenlijk zingen van Psalm 32, vers 1 en 4. Daarna leest preses Jacobus 2: 1-14 voor over geen onderscheid in behandeling maken tussen rijken en armen en handelen in barmhartigheid. Je moet niet alleen je naaste familie met ontferming benaderen, maar ook anderen. Vandaag is een gesprek over de doop aan de orde. De kerkenraad wil met de aanwezigen nadenken over dit onderwerp. In een veelkleurige dorpskerk luisteren we naar elkaar, vragen we ons af wat de ander beweegt en wat de ander bezwaart en vinden we elkaar in barmhartigheid. Hij gaat daarna voor in gebed.

2. Inleiding door ds. Meek

Ds. Meek geeft een inleiding op het onderwerp. Een gesprek is geslaagd wanneer we een ander echt ontmoeten, de woorden van een ander toelaten en niet wanneer we onze stellingen betrekken om er niet meer van af te wijken. De middag is geslaagd wanneer je nieuwe dingen hoort en die ter harte neemt. Niet-gedoopte belijdeniscatechisanten vragen soms om bij hun belijdenis door onderdompeling gedoopt te mogen worden. Wat doe je dan? Vasthouden aan doop door besprenkeling of ook andere vormen toelaten? Wat zijn de Bijbelse gronden en waarom is daar ooit van afgeweken? Het gaat niet om opnieuw dopen en ook niet over de kinderdoop. Het is niet meer zo vanzelfsprekend dat ouders hun kinderen meteen laten dopen. Sommigen willen dat hun kind daarvoor zelf een bewuste keus maakt. Zelf is ds. Meek blij wanneer ouders voor de kinderdoop kiezen. Belijdeniscatechisanten willen soms de doop echt fysiek beleven, ondergedompeld in het water en opgestaan als een nieuw mens. Ds. Meek geeft uitleg over de betekenis van de doop: God die “Ja” zegt tegen de mens met behulp van water. Water, dat enerzijds een teken van leven is en anderzijds een teken van ondergang. Als voorbeelden noemt hij: de schepping, waar het land uit het water tevoorschijn komt, de zondvloed, de uittocht uit Egypte door de Schelfzee, het verhaal van Jona en Jezus, die de storm op het meer doet bedaren. Water is bedreigend. In de doop ga je het door het water, alsof je sterft, maar God tilt je op naar het leven, naar het licht. Opgetild worden is de symboliek van de doop. Ondergaan en weer opgaan, meer de belofte van God dan die van de mens. Aan de doop gaat de belijdenis vooraf, bij de kinderdoop is dat het belijden van de ouders. Het fysiek ervaren van je doop, kan en mag dat? Wat is hierin traditie en wat is Bijbels? Er zijn geen gemakkelijke antwoorden. Wij gedragen ons anders dan onze ouders, geven wij dan aan onze kinderen ook de ruimte voor nieuwe vormen? Kunnen wij ruimte geven, waarbij we niet de pijn beleven, maar wel de vreugde? De liefde kan ons daarin één maken.

3. Groepsdiscussie

Hierna wordt in groepjes over dit onderwerp gesproken en daarna wordt hieruit verslag gedaan met daarnaast ruimte voor persoonlijke inbreng uit de zaal. Hiervan wordt kort verslag gedaan. Er wordt opgemerkt, dat er vanuit de Bijbel niets tegen onderdompeling is. Er was bij velen de bereidheid om hiervoor ruimte te geven. Een aantal aanwezigen was van mening dat dit onderwerp het wel erg snel na de fusie aan de orde is en heeft daar ook erg veel moeite mee. Daarnaast is het van wezenlijk belang hoe een eventuele uitvoering er uit zal zien.

Preses merkt op dat er verschillende vormen van avondmaalsviering zijn binnen onze gemeente, die ook naast elkaar bestaan. Bij een voorstel over de doop moet hierover een zorgvuldig voorstel worden gedaan.

De vraag wordt gesteld of mensen door de doop door onderdompeling niet meer geneigd zijn om hun kinderen niet meteen te laten dopen. Preses antwoordt, dat er wel een trend is om kinderen zelf te laten kiezen, maar hij denkt niet dat de vorm van dopen hierop van invloed is. Als gemeente kiezen we nog steeds voor de kinderdoop.

Vanuit de zaal wordt gehoopt dat als iemand hierom de kerk zou verlaten hij of zij dan niet de Kerk met een grote "K" wil verlaten. Preses benadrukt dat we iedereen bij onze gemeente betrokken willen houden.

Over de vervolprocedure merkt de preses op:

- We zijn nu bezig met de uitwisseling van gedachten;
- Het proces heeft geen einddatum, we willen heel zorgvuldig zijn;
- Er is nu een aantal avonden geweest;
- De kerkenraad beraadt zich over verdere stappen;
- Een voorstel dat daaruit volgt wordt weer aan de gemeente voorgelegd;
- Daarna zal de kerkenraad uiteindelijk besluiten.

Van deze bijeenkomst is de conclusie dat men verdeeld is over het toelaten van andere vormen van doopsbediening aan volwassenen. Naast een mate van begrip en enthousiasme voor een andere manier zijn er ook mensen die hier meer of minder moeite mee hebben.

4. Sluiting

We zingen gezamenlijk gezang 169: 1, 5 en 6. Ds. Meek sluit de middag met dankgebed.